

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drweca” wychodzi 3 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,20 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,59 zł.

Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Spółka Wydawnicza” Sp. z o. odp. w Nowemście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr.,
na stronie 3-linowej 50 gr., na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłuste) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemiasło 8.

Adres telegr.: „Spółka Wydawnicza” Nowemiasło-Pomorze.

ROK XVI

NOWEMIASŁO-POMORZE, CZWARTEK, DNIA 16 LIPCA 1936.

N — Nr. 81

Dwie pamiętne rocznice.

W pierwszej połowie lipca przypadają dla nas dwie pamiętne rocznice. Jedna smutna i bolesna, druga radosna i wielce krzepiąca na duchu.

I.

Pierwsza to przegrany plebiscyt na Mazurach, Warmji i Powiślu.

W dniu 11 lipca r. b. minęło 16 lat od chwili przykrej, tragicznej, w której przegraliśmy plebiscyt na Warmji i Mazurach.

Półmilionowa rzesza ludu polskiego przez ten nieszczęśliwy wynik plebiscytu pozostała nadal — i na długie może jeszcze lata — w niewoli pruskiej, bezwzględnej, brutalnej i barbarzyńskiej.

Wilsonowi, wielkiemu Amerykaninowi, krzewicielowi wzniosłych zasad wolnościowych, wydawał się plebiscyt najlepszą formą.

Niestety, okazało się w praktyce, że plebiscyt stał się jedynie terorem silniejszych wobec słabszych, walką, urągającą wszelkim poczuciom sprawiedliwości, równouprawnienia, podstępem, obłudą i rozpętaniem najniższych instynktów. Przedewszystkiem plebiscyt stał się komedią, w której główną rolę odegrało wielu przywódców niemieckich.

Ze plebiscytu na Warmji i Mazurach był komedią, a raczej tragicomedią — złożyło się na to wiele powodów. Najwyższa Rada, ustanawiająca plebiscyt i Komisja Koalicyjne i przeprowadzająca go, nie miały najmniejszego pojęcia o stronie praktycznej głosowania ludności.

Wilson i Lloyd George wyobrażali sobie widocznie, iż plebiscyt odbywać się będzie jak wybory gminne. Każdy oddaje swój głos według przekonania bez pogroźek, bez żadnego nacisku.

Stąd też Komisja nie uczyniła żadnego prawie użytku z przepisanej jej władzy, do ostatniego dnia nie mając pojęcia o sytuacji na terenie. To też wszystkie sprawy plebiscytowe pozostawiała własnemu biegowi, co umieli wykorzystać znakomicie Niemcy, robiąc w ten sposób z całego plebiscytu jeden wielki szwindel.

Niestety, przynać należy, że i z polskiej strony popełniono dużo błędów. I tak stało się, że ogromne połacie ziemi polskiej, zamieszkałe przez rdzennie polską ludność w 50—60, a mające tak świetną możliwość wydobycia się z niewoli, zostały stracone dla Polski, pozostając nadal pod knutem krzyżackim.

II.

O ile ta rocznica przeto nas zasmuca i bólem przepelnia, to druga dodaje nam otuchy i każe nam rażno patrzeć w przyszłość. Jestto rocznica bitwy pod Grunwaldem.

Dnia 15 lipca minęło przeszło pięć wieków od chwili, kiedy to wojska polskie pod wodzą króla Władysława Jagiełły zagroziły zalewowi ziem polskich przez fale germańskie. 526 lat temu stoczono walkę na śmierć i życie z żywiołem krzyżackim, który ze skromnego zakonu braci krzyżowych wyrósł na ziemiach polskich do potęgi, zagrażającej istnieniu narodu polskiego.

I szczególnie my tu na Pomorzu powinniśmy tem więcej sobie uprzytomnić znaczenie zwycięstwa oręża polskiego pod Grunwaldem. Zakon krzyżacki, przywołany w połowie XIII w., bo r. 1225 przez Konrada Mazowieckiego na obronę ziem polskich, a szczególnie Pomorza przed napadami ze strony pogańskich Prusaków i Litwinów, w przeciągu krótkiego czasu zdołał nie tylko że wyciąć w pień szereg Prusaków i ich ziemie zagarnąć dla siebie, ale dać się w haniebny sposób we znaki tym, którzy go na pomoc do swych ziem ścigali. Ze skromnej instytucji zakonnej, mającej szerzyć zasady wiary Chrystusowej, zasady miłości bliźniego, stał się krwiożerczą hydrą, niszczącą ogień i mieczem wszy-

stko, co polskie, co słowiańskie z prawdziwie germańską perfidją, bo okłamując cały świat ówczesny chrześcijański. Pod płaszczykiem szerzenia wiary św. ścigali do siebie elitę rycerstwa z całych ówczesnych Niemiec i dalszego zachodu, okłamując Stolicę Apostolską, a nawet buntując się przeciw niej. Z wizerunkiem Matki Bożej na piersiach, a różańcem u boku napadali na ziemie polskie i litewskie, grzebiąc i paląc dobytek, mordując ludność bezbronną, a kobiety i dziewczęta uprowadzając na swe obronne zamki do niecnej zabawy. Takimi krzewicielami wiary św. byli niemieccy zakonnicy-rycerze krzyżowi, zwani Krzyżakami, od pierwszej chwili, gdy stanęli na ziemiach polskich.

Dnia 15 lipca 1410 spotkały się wojska polskie z nawałą krzyżacką pod Grunwaldem. Krzyżacy, zawsze butni, pewni zwycięstwa, przysłali królowi Jagielle dwa miecze w przeddzień bitwy, żeby miał się czem bronić i czem walczyć. Ale niezbadane są wyroki Boskie. Mimo takiej potęgi, jaką przedstawiał zakon krzyżacki, oręż polski zwałił go w pył. Na bojuwisku wraz z kwiatem rycerstwa niemieckiego legł i wielki mistrz krzyżacki, Ulrich v. Jungingen. Zwycięstwo było ogromne, niestety, nie zostało wykorzystane należycie z powodu waśni rodowych między królem Jagiełłą a w. księciem Witoldem. Polska stanęła jednak w rzędzie pierwszych mocarstw ówczesnej Europy.

Zakon krzyżacki natomiast, który przed bitwą pod Grunwaldem stał u szczytu swej potęgi, runął jak dąb, zwalony pod potężnym ciosem, wymierzonym przez oręż polski.

I dziś znów Niemcy groźnie szykują się przeciw nam, zwłaszcza na Gdańsk, klucz naszej potęgi mocarstwowej i niepodległości. W dniu rocznicy zwycięstwa pod Grunwaldem każdy, choć na chwilę, niech skupi swą myśl i uprzytomni sobie, jakie niebezpieczeństwo nam grozi ze strony Niemiec, czyhających tylko na moment, żeby zagarnąć nam to, co się od Boga nam należy. Niech w dniu tym jako odpowiedź na wszelkie niemieckie takusy zabrzmi pieśń głosem potężnym:

„Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród...”

Przeszło 5 milj. strat

ponieśli polscy klienci „Phoenixa”.

W dniu 10 b. m. odbyła się w Państwowym Urzędzie Kontroli Ubezpieczeń konferencja w sprawie tow. ubezpieczeń „Phoenix”.

Stwierdzono, że wskutek popełnionych nadużyć polscy klienci „Phoenixa” ponieśli przeszło 5 milj. zł strat.

Negus Heile Selassie wraz z rodziną i świtą w Genewie.

Walki w sanacji

o zasady nowej organizacji.

Koła polityczne żyją w oczekiwaniu ważnych posunięć, wychodzących od gen. Rydzas-
Smigłego. Wiadomo, że płk. Koc prowadzi rozmowy, mające go zorientować w możliwościach tworzenia nowego obozu politycznego, któryby mógł zająć stanowisko odmienne od dawnego Bloku Bezpartyjnego i zjednoczyć różne żywioły w pracy nad stworzeniem warunków większej obronności Państwa.

Rozmowy płk. Koca wciąż trwają, ale już dziś w kołach sanacyjnych stracono wiarę w możliwość ich pomyślnego zakończenia. Chodzi o to, że w całym szeregu spraw zarysowują się już głębokie przeciwieństwa programowe.

Niektóre np. żywioły w sanacji uważają za konieczne mocne postawienie programowe sprawy żydowskiej. Napotyka to jednak na duży opór ugrupowań, które nie mogą wyjść poza zakres dawnego BB.

Także w dziedzinie polityki gospodarczej zaznaczają się głębsze różnice zdań. Niektórzy działacze uważają, że istotnym warunkiem zjednoczenia wszystkich żywotnych sił w narodzie musi być przeprowadzenie radykalnych reform gospodarczych, czemu inni są jaknajbardziej przeciwni. Sensacją dnia jest artykuł „Gazety Polskiej”, która aż dotąd tak mocno propagowała klasyczną politykę gospodarczą, naraz oświadcza się za nakreśnianiem konjunktury.

Te ostatnie poglądy sprzeczne są atoli zupełnie z zasadami p. płk. Koca, który to ma zmobilizować nowy obóz rządowy. I tak sanacja dziś pogrążona jest w całkowitym zamęću, z którego absolutnie już nie wybrnie.

B. minister handlu p. Reichman zastąpi b. ministra p. Matuszewskiego.

Jak słyhać, wobec urlopu płk. Matuszewskiego, który wyjeżdża 15 bm. na parę miesięcy zagranicę, kierownictwo polityki gospodarczej w „Gazecie Polsk.”, organie czołowym sanacji, przejdzie w ręce b. min. Przemysłu i Handlu, p. Florjana Reichmana.

Nie będzie zniżki uposażeń pracowników państwowych.

Wobec krążących pogłosek na temat rzekomych zamiarów obniżki uposażeń pracowników państw. ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w chwili obecnej nie są rozważane żadne obniżki uposażeń pracowników państwowych.

10 proc. obniżki ceny benzyny. — To zamało!
Podobno projektuje się obniżenie ceny benzyny o 10 proc. Tak mała obniżka pozbawiona jest wielkiego praktycznego znaczenia.

Belgia przedłuża służbę wojskową

Szef Sztabu Generalnego Belgji gen. von Bergen, omawiając przed mieszaną komisją wojskową problem obronności kraju, stwierdził, że przewidując możliwość niespodziewanego wtargnięcia nieprzyjaciela, zamierza zapobiec temu przez stałe utrzymanie dostatecznej ilości wyszkolonego wojska. Pociągnie to jednak za sobą przedłużenie służby wojskowej w plechocie, kawalerji, artylerji polowej i korpusie zmotoryzowanym do 18 miesięcy, a w artylerji fortecznej do 16 mies.

Dział rolniczo-gospodarczy.

Co robić zaraz po żniwach?

Gdy przyjdą żniwa, poza sprzętem zboża, rozpoczynają się też pierwsze roboty uprawowe. Do nich należy siew poplonów i niektóre inne prace, które wypada choć pokrótce omówić. Na pierwszym planie tych robót stoją podorywki. Kiedyś w dawniejszych czasach, ale o tyle niedawnych, że już podorywki stosowano, ogół rolniczy sądził, że obojętną jest rzeczą pora wykonania podorywek, obecnie na podstawie wiekowej praktyki wiadomo, że im wcześniej się wykona podorywkę, tem z niej lepszy pożytek. To też dziś rolnik, doświadczony i przygotowany z wykonaniem podorywek, nie zwleka i stara się wykonać je jak najwcześniej, wykorzystując w tym celu w porze żniwnej wszystkie wolne od żniw chwile, a kończy podorywkę, skoro tylko upora się z żniwami. Inaczej też, niż dawniej, traktuje się dziś samą podorywkę. Dawniej, gdy rolę podorano, pozostawiono ją w ostrej skibie na wiele tygodni, dziś, rozumiejąc z tego płynący pożytek, od ręki się rolę podoraną bronuje lub też włoczy włoczydłami. Dziś rozumiemy, że, aby z odwróconej warstwy ziemi stworzyć prawdziwą warstwę izolacyjną (odgradzającą) dla ziemi od powietrza, to trzeba tę warstwę pokruszyć na grudki lub przynajmniej zależnie od gatunku ziemi, włoczydłem wyrównać. Dopiero tak potraktowana podorywka spełnia swą rolę, nie dopuszcza bowiem do wysychania ziemi, a jednocześnie wywołuje spontaniczne kiełkowanie nasion chwastów, o co przecież tak bardzo każdemu rolnikowi w podorywce chodzi.

To też dziś stało się zasadą natychmiastowe podorywanie ściernika i natychmiastowe po wykonaniu podorywek używanie na nie bron lub włók, po których jednak po jakimś niedługim czasie użyte być muszą bronie. Zasada ta głosi, że konie po wyłożeniu z pługą powinny być zaraz zaprzęgnięte do bronie. Czasem dobrze jest podorywkę przywałować, ale zaraz też po walcu trzeba puścić bronie. Rzecz oczywista, że użycie walca odpada na ziemi zaperzonej, trzeba tam natomiast zasiosować kultywator i bronie, o czym nie potrzeba się rozwodzić.

Nie należy też nigdy, a więc i w porze żniwnej, zapomnieć o tej tak niezmiernie ważnej rzeczy, jaką jest mierzwa. A właściwie podczas żniw czy zaraz po żniwach mamy okazję do usunięcia znaczniejszej ilości gnoju z budynków bez jednoczesnego niszczenia, a mianowicie przez wywiezienie go w pole, gdzie mają w roku następnym

przyjść okopowe, wprost na ściernie i podoranie roli razem z gnojem. Najlepiej dla wartości gnoju dla zabezpieczenia go od niszczenia, gdy dostanie się do ziemi, nie lepszego nad to nikt nie wymyśli, to też skoro tylko można w ten sposób postąpić, z okazji korzystać należy.

Jeśli jednak uważamy za wskazane natychmiastowe bronowanie podorywek bez gnoju, to już musimy uważać za konieczność, nie cierpiącą najmniejszej zwłoki zabronowanie, od ręki podorywek, którą jednocześnie przykryto gnój. Bardzo też celowe tu będzie użycie przed broną ciężkiego walca, aby wywołać równomierny rozkład gnoju.

Wprawdzie, gdy podorujemy jednocześnie z gnojem, orzemy cokolwiek głębiej, niż bez gnoju, ale szkody żadnej w tem nie widzę.

Rozumie się, tak wygonoje pole przedewszystkiem znakomicie nadaje się pod buraki.

Pamiętać też należy o poplonach. Poplony powinny siał szczególnie gospodarstwa, które mają mało inwentarza lub mało słomy. Zielona masa lubinu będzie doskonałym nawozem pod owies, ziemniaki, buraki. Siał też należy poplon nie tylko jako zielony nawóz, ale również jako paszę — ku czemu nadaje się wyka, peluszką, gorczyca i t. d. Rok bieżący, jako, że żniwa przypadają rychło, sprzyja sianiu poplonów. Przeto pamiętajmy o wykorzystaniu na tem gleby odżniw do przymróżków.

Jakie świnię nadają się na bekony?

Bekoniarnie stale się uskarżają, że towar, dostarczany im do przerobu, nie odpowiada wymogom rynku angielskiego. Najczęściej spotykanymi wadami jest nieodpowiednia żywa waga, krótkość boku oraz wadliwie rozmieszczona warstwa słoniny grzbietowej, która na karkowiznie posiada nierzadko grubość, dochodzącą do 8, a nawet więcej centymetrów, podczas gdy w okolicy łędźwiowej jej grubość wynosi 2-3 cm. Hodowcy sądzą, że na wyrób bekonoń nadaje się każda sztuka, posiadająca wagę około 100 kg. i chuda na wysokich nogach. Na żywienie takich sztuk zwraca się bardzo mało uwagi, tucząc je, jak się tuczy świnię tłustomięsne, a nawet słoninowe. Nic więc dziwnego, że w rezultacie bekoniarnie nie mogą produkować pierwszorzędnej materjału i że ceny polskich bekonoń muszą być niskie.

Na produkcję boczków nadają się wyłącznie sztuki młode, w wieku 6 do 7 miesięcy, o wadze 90-95 kg., dające mięso soczyste, jednak nie warstwą słoniny, grubości około 3 i pół do 4 cm. Ponieważ najważniejszą częścią świń jest boczek

oraz szynki zadnie, dlatego im bok będzie dłuższy, tem lepszy da bekonu, tem mniej będzie małowartościowych odpadków. Wymagania, stawiane co do pokroju sztuk boczkowych, są następujące: łeb lekki, umiarkowanie długi ryj, szeroki, nie zadarty, żuchwa lekka, nie za wąska u nasady, łopatka lekka, przylegliwa, średnio zera, nieotłuszczona, grzbiet długi, równie szeroki na całej przestrzeni, bok długi, równy, płaski, umiarkowanie głęboki, brzuch i słabizny zwarte, niezagłębione, dolna linja brzucha równa, szynka szeroka, pełna, owalna, odnoża miernej wąskości, równoległe i szeroko rozstawione, o kości szerokie i płaskiej, całe ukostnienie mocne, lecz drobne, przód równy zadowi, bok nieco dłuższy od przodu i zadu, zakrzywy niepofałdowany, owłosienie delikatne, maść biała. Z powyższych warunków widać, że na produkcję bekonoń nadają się świnię typu słoninowego lub mięsno pastwiskowego, wcześniej dojrzewające.

Za najodpowiedniejsze rasy, nadające się na bekony, uznano wielką rasę angielską, thamworthy, krajową, kłapouchą, uszlachetnioną, wreszcie berkshiry. W naszych warunkach mogą wchodzić w grę tylko świnię wielkie, białe, angielskie, uszlachetnione, krajowe, czasem berkshiry oraz niektóre typy białej ostrouchej i to zarówno w czystości ras albo krzyżowane między sobą. Ze względu na konieczność szybkiego wzrostu młodego materjału należałoby zawsze dawać pierwszeństwo tym rasom, które odznaczają się dużą mlecznością, a do krzyżówek używać macyory rasowej, bardziej mlecznej. Naogół maciorki dają lepszy materjał, zaliczany do wyższej klasy, aniżeli wieprzki.

Kredyty zastawowe dla rolnictwa na 1936-37 Nie będzie potrącen.

Na bieżący rok gospodarczy 1936-37 w rolnictwie przeznaczono na kredyty zastawowe w rolnictwie sumę 55 milionów złotych, z czego 40 milionów zł na kredyty rejestrowe i 15 milionów zł na kredyty zaliczkowe dla drobnego rolnictwa.

Ministerstwo skarbu wyjaśniło, iż w roku bieżącym przy udzielaniu kredytów pod rejestrowy zastaw rolniczy nie będą dokonywane żadne potrącenia z tytułu zaległości podatkowych ani podatku gruntowego. Jedynie dopuszczalne potrącenia stanowią zaległe raty rejestr, kredyty zbożowego.

W najbliższym czasie przystąpią instytucje kredytowe do udzielania rolnikom pożyczek pod rejestrowy zastaw zboża.

ŚWIAT KOBIECY.

Lato — a moda.

W tym okresie uprzywilejowane są płaszcze, komplety i kostjomy lniane lub z sztucznego jedwabiu w jasnych odcieniach i tak: komplety z luźnym $\frac{3}{4}$ żakietem, który często zdobia ciemne guziki i ciemny kołnier, a często tylko stebnowania kolorową nicią, to znów widzimy kostjomy z żakietem smokingowym (do nich bluzki z kolorowego płótna jednolitego lub w prążki), obok tego na pierwszy plan wysuwa się płócienna sukienka.

Kobieta, która pracuje, ubierać się musi w sukienki niedrogie, łatwe do prania, prasowania, proste i skromne, a jednocześnie miłe i nader efektowne.

Nowe materjały są śliczne i niedrogie. Wzorzyste krepki, lniane płótna: białe, szare, naturalne lub w tonach pastelowych, przybrane piką czy batystem. Sukienki takie posiadają krój o prostych linjach, spodniczka może być jedynie poszerzona wstawionymi częściami lub 1-2 fałdami na przodzie, z boku czy z tyłu. A bluzeczki są jak najprostsze, ozdobione naszywaniem kieszonek lub patkami z materjału co suknia lub kontrastowego. Rękawki niezbyt szerokie — krótkie lub tylko naramienniki. Barwny krawat, szalik czy chusteczka upiększają kwadratowe, szpiczaste czy owalne wycięcie u szyi. Przybranie sukien płóciennych stanowi też często mereżka, trochę haftu, kolorowe wypustki, wreszcie barwny pasek ewtl. parę guzików. Dużem powodzeniem cieszą się sukienki, zapinane od góry do dołu na kolorowe guziki.

Do sukien sportowych nieodzowne są krótkie, luźne żakietki, bolerka, pelerynki lub płaszczyki o żywych, kontrastowych barwach.

Nie zapomnieć też trzeba o najtańszych sukienek, b. praktycznych — z kretonu. Szyje się je prosto. Na t. zw. „chłopki” o szerokiej, marszczonęj spódnicy wybiera się kretony w barwne kwiaty. Można też zrobić staniczek b. wycięty, jak gorsecik i nosić wtedy do niego bluzeczkę białą, z suto marszczonemi, krótkimi rękawkami. Całość wygląda twarzowo i młodzieńczo, jeśli ubierze się w nie dziewczynka, panią lub w ostatecz-

SUKIENKI DO DOMU I NA WIZYTY

1. Suknia domowa z sztucznego jedwabiu w kolorze zielonym w białe pasy. —
2. Suknia ogrodowa z bawełnianego muszlinu w desen, do tego krótkie bolerka z niebieskiej wełny. —
3. Miła sukienka sportowa z jersey terakotowego (czerwonego), uzupełniona szalikiem w białe i niebieskie grochy. —
4. Elegancka suknia popołudniowa z czarnego jedwabiu zdobiona częściami plisowanymi. Rękawki całkowicie plisowane, pasek szeroki z aksamitu oliwkowego.

ności wiotka młoda pani, ale wprost karykaturalnie wygląda na figurze o zdecydowanych okrągłościach lub wyraźnie zaznaczonym średnim wieku.

Najważniejsze przy tych codziennych sukienkach letnich to troska o dobre i właściwe utrzymanie ich w czystości i z zachowaniem pierwotnego wyglądu. Wiadomo bowiem, że słońce odbarwia

każdą tkaninę więcej lub mniej, zależnie od gatunku materjału.

Ale poza słońcem ogromne znaczenie ma pranie. Ilekroć razy śliczny jedwab prawdziwy lub sztuczny, miły materjał bawełniany po praniu są pożałowania godne. Narzeka się wówczas oczywiście jedynie na gatunek materjału. Tymczasem

